Ja Garbó

Revista de Vilablareix Any I - Juliol 2000 -

4

Serveis

Telèfons d'interès

Ajuntament (Oficines Municipals)	972-40 50 01
Fax Oficines Municipals	972-23 87 64
Consultori Mèdic	972-40 55 33
Ludoteca	972-40 55 37
Piscina	972-40 55 36
Centre Cultural (Can Ballí)	972-40 55 38
CEIP Madrenc	972-24 26 12
CAP de Salt	972-24 37 37
Atenció al Ciutadà	972-40 01 86
Mossos d'Esquadra	088
Bombers	085
TMG	972-24 50 12
Farmàcia	972-23 26 05
Rectoria (Mossèn)	608-43 58 96

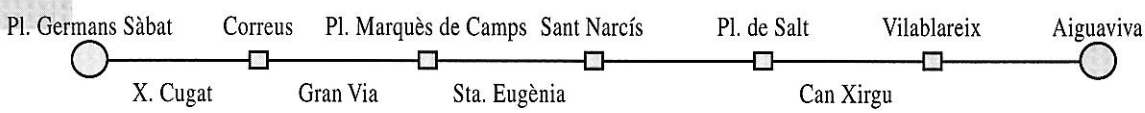
Horaris de serveis

Oficines municipals
De dilluns a divendres, de 9 del matí a 2 de la tarda. Dimarts, de 4 a 8 de la tarda.
Serveis tècnics
Arquitecte Superior: Josep Salló Collell. Dimarts en hores d'oficina.
Arquitecte tècnic: Àlex Palacios Boix. Dilluns, dimarts i dijous, de 9 del matí a 2 de la tarda.
Recollida d'escombraries
Dilluns, dimarts, dijous i dissabtes.
Recollida de trastos vells
Primer dimarts de cada mes (cal trucar a l'Ajuntament).
Servei mèdic
Dr. Miquel Quesada i ATS Carme Jiménez: De dilluns a divendres, de 4 a 7 de la tarda. Es pot demanar visita prèvia al consultori de Vilablareix, o al CAP de Salt.
Pediatra: Dr. Sánchez i ATS Sra. Carreras: Dilluns, dimecres i dijous, de 2/4 de 9 a 11 del matí. S'ha de demanar hora trucant al consultori de Vilablareix.

Calendari de recaptació any 2000

Impost o taxa	**Període**
Taxa recollida domiciliària d'escombraries	Del 27 de setembre al 27 d'octubre
Impost sobre Béns Immobles (rústica i urbana)	Del 27 de setembre al 27 d'octubre
Taxa recollida escombraries industrials	Del 15 d'octubre al 15 de novembre
Impost sobre Activitats Econòmiques	Del 15 d'octubre al 15 de novembre

Horari d'hivern Bus Línia 5- TMG

	De dilluns a divendres (feiners)	Dissabtes	Diumenges i festius
Sortida de Vilablareix	cada mitja hora a partir de 7'25, 7'55,... fins 20'55	cada mitja hora a partir de 7'25, 7'55,... fins 12'55 i a les 16'55	16'55
Arribada a Correus	a les 7'45, 8'15,... fins 21'15	a les 7'45, 8'15,... fins 13'45 i a les 17'15	17'15
Sortides:			
Germans Sàbat	7'15, 7'45,... fins 20'45	7'00, 7'30,... fins 13'30 i a les 16'30 i 21'30	16'30 i 21'30
Correus	7'22, 7'52,... fins 20'52	7'07, 7'37,... fins 13'37 i a les 16'37 i 21'37	16'37 i 21'37
Pl. Marquès de Camps	7'25, 7'55,... fins 20'55	7'10, 7'40,... fins 13'40 i a les 16'40 i 21'40	16'40 i 21'40
Plaça de Salt	7'35, 8'05,... fins 21'05	7'20, 7'50,... fins 13'50 i a les 16'50 i 21'50	16'50 i 21'50
Arribada a Vilablareix	7'38, 8'08,... fins 21'08	7'23, 7'53,... fins 13'53 i a les 16'53 i 21'53	16'53 i 21'53

Sumari

2 Serveis

3 Editorial

4 Tema

9 Història

10 Informació mujnicipal

14 Salut

16 Entrevista

19 Escola

20 Esports

23 A l'ombra del campanar

24 Actualitat

30 El viatge

EDITA: AJUNTAMENT DE VILABLAREIX

CONSELL DE REDACCIÓ: Lluís Boada, Anna Frigola, Eva Masó, J. Manel Pallàs, Ramon Ponsatí, Mossèn Josep Ramirez, Joan Ribot, Joan Ripoll i Josep Verdaguer.

PORTADA: L'Hereu i la Pubilla de Vilablareix d'engany

DISSENY: Xavier Thibout

REDACCIÓ i INFOGRAFIA: JJ Comunicació

IMPRESSIÓ: Impremta Pagès, S.A.

DIPÒSIT LEGAL: GI-957/99

Editorial

Revista de Vilablareix Any I - Juliol 2000-

MANEL PALLÀS

Durant el mesos d'abril i maig s'han organitzat en el nostre poble diferents activitats, les programades per a la Setmana Cultural i Festa Major i també el I Concurs de Fotografia, la 10a Cursa Popular de Sant Roc i el 32è Campionat d'Arada de les Comarques Gironines.

En primer lloc m'agradaria reconèixer la tasca realitzada pel JAV. Aquest grup de joves, juntament amb alguns nois i noies del 82, des del mes de novembre han estat preparant amb molta il·lusió el programa de la Festa Major d'enguany. Crec que han aconseguit organitzar una variada i entretinguda festa i, el que és molt important, participativa, tant en les activitats preparades per a la mainada com per al jovent i per als més grans. Sense tenir temps per descansar han preparat la revetlla de Sant Joan i ja estan pensant amb la Festa de Sant Menna. Felicitats per la feina realitzada i a seguir amb la mateixa empenta.

Cal també felicitar els qui han treballat en el I Concurs de Fotografia i els organitzadors de la 10a Cursa Popular de Sant Roc. Tant en una com en l'altra activitat han aconseguit una gran participació: cent setanta fotografies presentades al concurs, amb representació d'una trentena de veïns del poble i ratllant els tres-cents participants a la cursa, dels quals cinquanta-tres tenien menys de 12 anys.

Aquestes i altres activitats no seria possible portar-les a terme sense aquest grup de persones que des de l'anonimat, hi dediquen el seu temps lliure d'una manera totalment altruista.

Aquest estiu, a part del tradicional cinema al carrer, s'organitzaran altres activitats. Els dijous volem fer poble, i en aquest cas fer poble vol dir que tant els vilablaretencs de tota la vida com els qui fa anys que hi viuen o els nouvinguts ens trobem i participem en les diferents activitats que es duran a terme els dijous de cada setmana, com sardanes, havaneres, concerts de jazz, de blues... Tots el actes se celebraran a l'aire lliure, a la fresca. Pensem que és una bona època per fomentar una relació entre els veïns i veïnes. Us esperem als DIJOUS A LA FRESCA. Bon estiu.

L'alcalde, Enric Vilert, fent la presentació de la pregonera de la Festa Major d'enguany, Carme Fàbrega, mestra del poble des de l'any 40 fins passat els anys 70.

Presentació de la pregonera de la Festa Major 2000

ENRIC VILERT I BUTCHOSA. ALCALDE

Veïns i veïnes, molt bona nit a tothom!

Només unes paraules de presentació i benvinguda a la nostra pregonera, la Sra. Carme Fàbrega i Dalmau, autèntica protagonista d'aquest acte, que enguany se celebra per primer cop.

La presentació no faria falta si el poble no hagués crescut demogràficament perquè els qui hem nascut a Vilablareix abans dels anys 70 tots la coneixem.

A tots aquells que heu vingut més tard, que sou molts, dir-vos que aquesta senyora, que avui ens acompanya, va ser mestra de l'escola de Vilablareix des de l'any 40 fins passat els anys 70, una escola i un poble molt diferent als d'avui. Més d'una generació de la mateixa família ha anat a escola amb ella i la seva presència aquí ens porta molts records.

Senyora Carme, m'agradaria dir-li que vostè és un punt de referència important per a molts dels qui avui estem aquí. És qui ens va ensenyar les primeres lletres, però, sobretot, és a la seva escola on vàrem fer les nostres primeres passes com a membres de la col·lectivitat, on vàrem aprendre a viure i conviure amb els altres, més enllà del nucli familiar.

I si ens va ensenyar aquestes primeres passes és just que sigui precisament vostè qui faci aquest primer pregó de la història de Vilablareix, on, de ben segur, hi té un lloc destacat.

Voldria també, en nom del ple de l'Ajuntament, del seu equip de govern, de les associacions i grups que avui ens acompanyen, i de tot el poble, expressar-li el nostre reconeixement per tots els esforços esmerçats al llarg de molts anys de dedicació, al poble i la seva gent, felicitar-la per la seva carrera professional com a mestra, i dir-li que Vilablareix és casa seva i que sempre serà ben rebuda.

Moltes gràcies per acompanyar-nos.

Vostè té la paraula.

Pregó de la Festa Major 2000

CARME FÀBREGA I DALMAU

Molt bona vesprada a tothom! Estic molt contenta d'estar amb tan agradable companyia!

Quan el vostre alcalde va venir a casa per proposar-me que fes el Pregó de la vostra Festa Major, em va venir tant de nou que em va semblar impossible, però no em vaig atrevir a dir-li que no. Ara n'estic contenta de no haver-ho fet. M'agrada molt poder-ho fer, i li agraeixo molt que pensés en mi.

Procuraré no allargar-me massa per no cansar i no fer-me pesada. Recordarem coses passades.

La meva vida ha estat molt lligada a Vilablareix; aquest poble d'origen romà, com ens confirma la troballa d'àmfores i altres restes de ceràmica i, sobretot, la Torratxa, antiga torre sepulcral, encara en peu.

El nom del poble es menciona ja l'any 882, és a dir, té més d'onze segles, que ja és temps!

Vaig ser-ne mestra durant 30 anys! Això té per a mi molta importància. En aquell temps l'escola era molt senzilla, ja ho recordareu: quan els sexes estaven separats, és a dir, hi havia escola de nens i escola de nenes, la d'aquí era unitària: hi havia nens i nenes de 6 a 14 anys; alguns cursos en vaig tenir més de 40.

A l'hivern teníem, al mig de l'aula, una estufa de ferro que enceníem a l'arribada; amb una cabassa plena de llenya, l'anàvem proveint i ens escalfàvem una mica. Acabada la classe en sortia cansadíssima.

Molts anys vaig venir-hi amb bicicleta, més tard amb motoreta, amb cotxe i, algunes vegades, molt poques, a peu. Cada dia quatre viatges, anada i tornada de Palau Sacosta al Perelló i viceversa.

Recordo, i algú de vosaltres també ho recordarà, que a la primavera hi havia alumnes que faltaven a classe; jo els trobava per la carretera, carregats amb cistells plens de manats de camamilla que anaven a vendre al mercat de Girona. Veritat que ho recordeu?

En aquell temps Vilablareix era un petit poble, format per unes masies disseminades i un carrer, que era el barri del Perelló i que, de fet, donava nom al poble, ja que la gent, en aquella època, anaven o venien del Perelló, no de Vilablareix.

Hi devia contribuir a formar aquesta opinió el trobar-se en aquest carrer tots els serveis: l'Ajuntament, l'escola, el ferrer, l'hostal, la fleca, la parada de l'Exclusiva... Però això ja és història!

Estic agradablement sorpresa del gran canvi que hi ha hagut a Vilablareix. Alguna vegada, passant per la carretera, quedava admirada per les moltes cases que s'hi feien, de com el poble s'engrandia.

Però ara he vist que si ha crescut molt i molt materialment, encara ho ha fet més intel·lectualment. Ha prosperat moltíssim!

M'he quedat meravellada amb la revista "La Torratxa", tan ben presentada i tan interessant, també de l'escola, tan completa i ben estructurada, de la Ludoteca, del Consultori Municipal, del Casal dels Jubilats, de l'Associació de Veïns, del Cobert polivalent... Us felicito cordialment.

El Pessebre vivent, que ja ha complert 25 anys, la festa de Sant Menna, patró del poble, la cavalcada de Reis, l'aplec i la cursa popular de Sant Roc, el teatre, són activitats i festes que fan conèixer el poble.

Dono la més sincera felicitació a les autoritats que han aconseguit tantes coses bones i demostrat l'amor que senten pel seu poble.

Vilablareix ja té un lloc ben guanyat a la primera fila dels pobles més ben considerats!

Però, deixem els records i parlem de la Festa Major! La festa més gran del poble, que reuneix els membres de la família que viuen lluny, els amics que s'hi conviden, la gent dels pobles veïns, per compartir unes hores d'alegria i diversió i fer-la més participativa. Que deu ser també molt diferent de quan se celebrava a l'envelat que s'aixecava al pati de l'escola.

Desitjo i espero que sigui per tots una bona Festa! Que la celebrin cordialment les famílies, que els joves gaudeixin molt i la mainada ho passi molt bé i es diverteixi força! Que la tenora us convidi a ajuntar les mans i, com deia el poeta, fruir de la dansa més bella de totes les danses que es fan i es desfan, és a dir, la sardana.

Desitjo que el bon temps us acompanyi. Saludo cordialment tothom i d'una manera molt especial als exalumnes que deu haver-hi per aquí.

Repeteixo que estic molt contenta de que us hàgiu recordat de mi per fer el Pregó, haver reviscut tantes coses i haver-ho compartit amb tots vosaltres! Moltes i moltes gràcies. Adéusiau!

Molt bona Festa!

Records de la Festa Major del 2000

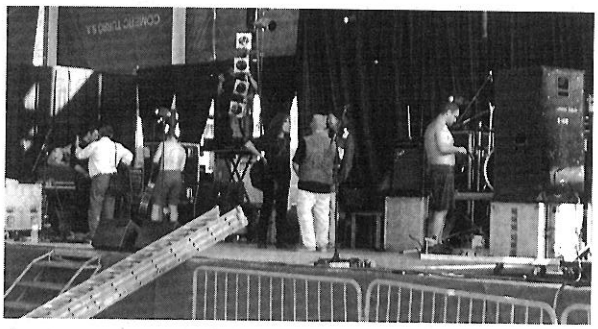
FOTOS: TONI CASALS I NARCÍS ROMAGÓS

L'alcalde de Vilablareix amb els jugadors de "Els Sant Grouxos", l'equip guanyador del 1r Torneig de Futbol Sala, que se celebrà el dissabte 13 de maig a la Plaça Catalunya

L'alcalde Enric Vilert amb "Els Deltoya", l'equip que va guanyar el Torneig de Voleibol, que també se celebrà el 13 de maig

Un moment del preparatius del concert de rock ofert per Sopa de Cabra i Els Bars la nit del dissabte 13 de maig.

La cantada d'havaneres del diumenge 14 de maig a la tarda va anar a càrrec del grup Terra Endins.

Els Marrecs de Salt carregant un quatre de set durant l'exhibició castellera que van oferir la tarda del diumenge 14 de maig a la Plaça del Perelló.

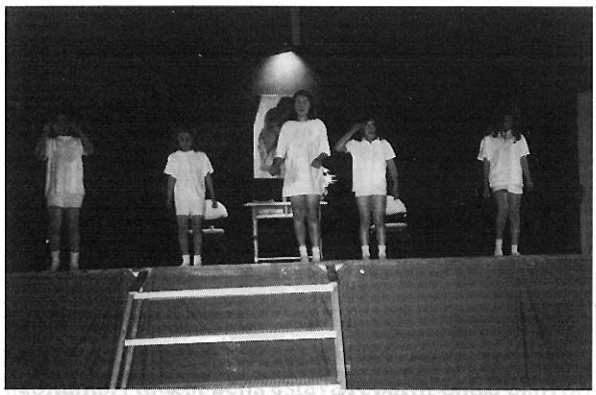

El públic assistent, que va omplir la Plaça del Perelló, va seguir amb atenció la cantada d'havaneres oferta pel grup Terra Endins.

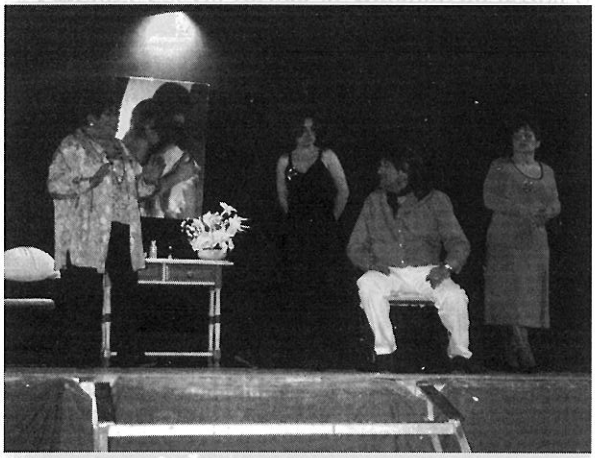

L'elecció de la Pubilla i l'Hereu de Vilablareix de l'any 2000 es va dur a terme el diumenge a la tarda, resultant escollits la Laura Massó i en Víctor Linde, que a la fotografia apareixen amb l'Aida Casals i en Quim Llagostera, pubilla i hereu de 1999.

Records de la Festa Major del 2000

L'exhibició de ball "Original Dance", a càrrec d'un grup de joves de Vilablareix, es va dur a terme el dijous 18 de maig.

El grup d'Olot Teló de Fons, representant l'obra "Especialitat en homes" el dijous 18 de maig.

Carme Fàbrega, mestra del col·legi públic de Vilablareix dels anys 40 als 70, abans del pregó d'inici de la Festa Major, que es va fer a la Plaça del Perelló el divendres 19 de maig al vespre.

El regidor de Cultura, Manel Pallàs, inaugurant la Mostra d'Art al Centre Cultural Can Ballí el divendres 19 de maig.

L'Alcalde Enric Vilert amb la Merche Mar i en Diomny de la Revista del Molino, l'espectacle que es va representar divendres a la nit al Pavelló Poliesportiu.

El dissabte 20 de maig al matí se celebrà el XII Concurs de Dibuix a la Plaça del Perelló. Els guanyadors de les diferents categories van ser: de 0 a 3 anys, Pere Ventura (2anys); de 4 i 5 anys, Ariadna Garcia (5 anys); de 6 a 8 anys, Enya Perez (8 anys); de 9 a 18 anys, Cristina Ventura (13 anys).

Els joves pilots participants a l'exhibició de trial que es va dur a terme el dissabte 20 de maig. El primer de la dreta és el pilot vilablaretenc Dani Oliveras.

Records de la Festa Major del 2000

En Jordi Tonietti i la Pauleta, engrescant als petits i grans que van assistir a l'espectacle d'animació infantil de la tarda del dissabte 20 de maig.

La cobla-orquestra La Principal de la Bisbal, en un moment del tradicional Concert de la Festa Major a la església parroquial de Sant Menna, que es va fer després de l'ofici del diumenge.

El XVIIIè Concurs de botifarra, que es va disputar dissabte a la tarda al Pavelló Poliesportiu, va guanyar-lo la parella formada per Jaume Fusté de Vilablareix i Pere Teixidor de Sant Gregori.

Com cada any, l'audició de sardanes que La Principal de la Bisbal va oferir diumenge a la tarda a la Plaça del Perelló va ser seguida per molta gent.

El dissabte 20 de maig també es va poder veure l'exposició de tractors i d'una màquina de batre antiga.

La cobla-orquestra La Principal de La Bisbal en el Ball de fi festa, que va tenir lloc el diumenge 21 de maig al vespre.

Els ciclistes participants en el V Trofeu Vilablareix - XVII Copa Girona, que es va disputar el diumenge 21 de maig, al seu pas pel carrer Rocacorba.

L'alcalde Enric Vilert, el regidor Manel Pallàs, l'hereu, la pubilla i els presentadors del concurs del Ball de Saló, Cristina Argelés i Sergi Frias, durant l'acte de lliurament de premis dels Balls de Saló i el concurs de flors i plantes. En el concurs de flors i plantes es van repartir els següents premis: 1r de flor, Neus Vendrell; 2n de flor, Pepi Nogué; Planta Original M. Àngels Egea.

El Perelló

MANEL PALLÀS

Vilablareix té quatre veïnats ben diferenciats: dels Deu Roures, de l'Església, de la Farigola i del Perelló.

Hi ha persones que, al barri de l'Església, el coneixen per Vilablareix. Es creu que el nucli inicial del poble es devia situar al voltant de l'església. Molts anomenen Perelló a la resta del poble.

El sector del Perelló és el nucli més poblat del poble i, per tant, on hi ha més cases agrupades. Des de sempre hi han estat l'escola i l'Ajuntament.

La població de Vilablareix a l'any 1900 era de 352 habitants. Aquest cens estava repartit entre els 186 habitants del veïnat del Perelló i 166 habitants a la resta del poble.

El Perelló es devia formar al voltant d'un hostal o parada del "camí de Vic", el qual anava de Girona, passant pel Perelló, el Regal i els Deu Roures cap a Aiguaviva.

El nom de Perelló podria estar relacionat amb l'indret d'"Esparanyons". El 1451 Guillem Espígol, prepòsit de l'Almoina, estableix a Narcís Esteve de Vilablareix un erm de 6 vessanes a l'indret d'"Esparanyons", que es podria interpretar com "els Perellons". La primera vegada que surt documentat és a l'any 1739 com a "beÿnat del Perelló".

El nucli més antic del Perelló és la plaça i les cases de la part esquerra del carrer Perelló (nombres senars). A totes aquestes cases se les anomenava, i a moltes encara se les anomena, per un sobrenom o motiu.

Així, les actuals dependències de l'Ajuntament eren a Ca la Jepa o també a Ca l'Àliga i a Can Gri, on s'ha fet l'exposició de fotografia i a la part de dalt hi ha la Sala de Plens. Seguint la direcció de les agulles del rellotge, trobem Can Ballí, actual Centre Cultural del poble, que es creu que és la casa més antiga de la plaça -a la llinda hi ha la data del 1565- i es diu que havia sigut un convent de monges i que els veïns més propers que tenien eren els de Can Figueres.

Fent cantonada amb el carrer Molí de Salt hi havia Cal Ferrer de Baix, doncs també hi havia el de Dalt, i al costat Cal Coix, avui Ca la Pilar.

En el carrer Perelló i quasi tocant a la plaça tenim Ca l'Estanyolet i després Cal Correu, on fins fa poc hi havia correus. A la mateixa plaça hi trobem Can Sabater o Can Burra, avui també a Can Xuclà, Ca l'Anneta, que havia estat hostal, l'hostal de baix, i Ca la Pilar Jan, que també és coneguda com la merceria perquè ho havia estat.

Si seguim pel carrer Perelló, al costat de Ca la Pilar Jan hi havia l'Estanc, o l'Hostal Vell, que havia sigut una d'aquelles botigues de poble que venien de tot. Després ve Can Joaniques, Cal Gueto, també Cal Virol, Can Païnch i Cal Coque, d'on després se'n va dir Cal Janot o Cal Fuster, perquè quan hi van anar a viure els de Can Janot feien de fusters.

S'acabava el carrer amb les cases de Cal Barber, Cal Flequer i Cal Sastre, anomenades així pels oficis dels seus propietaris, i l'última casa era Cal Calixto, que avui en dia està totalment reformada.

Tocant a la plaça i al carrer Regal hi tenim Ca la Nita, Can Coc, Can Jep i Can Pérez, i entre els carrers Perelló i Regal hi havia Cal Ribòtic. Darrere Can Ballí s'hi troba Ca la Paula i al seu costat Can Pipus Vell. Una mica separat de la plaça hi ha Can Xacó, casa que avui està completament restaurada.

Com podem veure aquest nucli ha sofert un gran canvi des dels anys 60 fins avui, canvi que s'ha produït a molts sectors del nostre poble.

Imatge del carrer Perelló de fa aproximadament mig segle on podem veure en Jaume Soler Bosdemont davant les façanes de Cal Calixto, Cal Sastre i Cal Flequer (Foto: Jaume Bosdemont Brugué).

Resum dels plens i comissions de govern

celebrats del 21 de març al 6 de juny

Plens

Sessió ordinària del 4 de maig

S'aproven inicialment amb l'abstenció del grup CiU els projectes d'obres següents:

- Calçada lateral a la carretera GI-533 entre el p.k. 2,672 i 2,475, amb un pressupost inicial de 16.931.967 pessetes.
- Urbanització d'un tram del carrer Marroc, amb un pressupost inicial de 12.883.810 pessetes.
- Calçades laterals a la carretera GI-533 entre els p.k. 2,895 2,672, amb un pressupost inicial de 29.225.188 pessetes.

S'aproven per unanimitat:

- El Plec de Clàusules Administratives Particulars i expedient de contractació per procediment obert mitjançant concurs i en expedient de tramitació ordinària de l'obra: calçades laterals a la carretera GI-533 entre els p.k. 1,9507 i 2,3767.
- L'ordenança municipal reguladora de la construcció de voreres i la neteja i el tancament de terrenys.
- La moció d'adhesió al rector de la Universitat Rovira i Virgili de Tarragona.
- El conveni entre l'Escola de Música del Gironès i l'Ajuntament de Vilablareix per a la implantació d'una aula de música.

Comissions de govern

Sessió del 21 de març

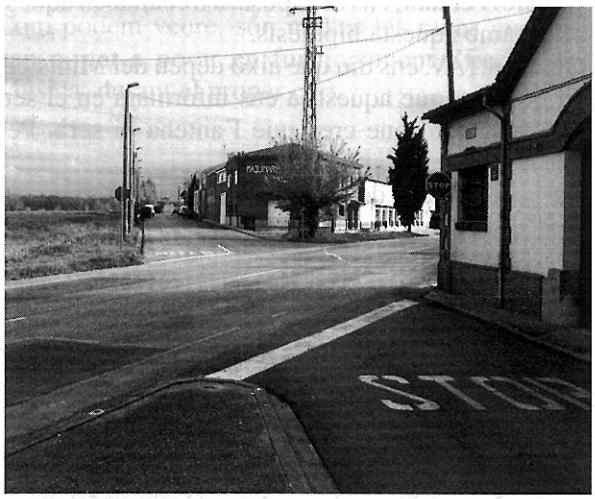
S'aproven:

- La relació de factures, despeses i certificacions que sumen la quantitat de 9.864.069.- pessetes
- Sol·licitar a la Secció d'Ensenyament i Cultura de la Diputació de Girona una subvenció per cobrir part dels costos de l'audició de sardanes amb motiu de l'Aplec de Sant Roc.
- Sol·licitar al Servei d'Assistència i Cooperació als Municipis de la Diputació de Girona una Subvenció de 2.000.000.- pessetes per fer front a les despeses del pavelló poliesportiu.
- Sol·licitar a l'àrea d'Acció Territorial de la Diputació de Girona una subvenció específica per als treballs de cartografia que s'executen en el municipi mitjançant el conveni de col·laboració científica subscrit amb la Universitat de Girona.
- Els padrons de contribuents següents: Taxes per recollida domiciliària d'escombraries i impost sobre vehicles de tracció mecànica corresponents a l'exercici 2000.
- La liquidació corresponent a l'exercici 1999, la qual es xifra en un 1'5% de la facturació bruta obtinguda per FECSA-ENHER per a subministrament d'energia elèctrica, 50.097.662.- pessetes i per tant dóna lloc a la quantitat de 751.465.- pessetes.
- Cedir al servei de correus, gratuïtament i a precari, el local de 24 m², ubicat als baixos de les dependències municipals c/ Perelló, 120, per tal que es pugui destinar a oficina de correus al municipi.

Atenció!
Perill d'incendis forestals
Telèfon d'urgència dels bombers
085

Resum dels plens i comissions de govern
celebrats del 21 de març al 6 de juny

Sessió de l'11 d'abril
S'aproven:
- Les factures, despeses i certificacions, i que sumen la quantitat de 18.954.628 pessetes.
- Sol·licitar de la Secció d'Ensenyament i Cultura de la Diputació, una subvenció per tal de cobrir part dels costos de la representació teatral que es farà en el municipi amb motiu de la Festa Major.
- Adjudicar el servei d'actualització de l'inventari de béns immobles al municipi, mitjançant la modalitat de procediment negociat que preveu l'article 211.h) LCAP, a l'entitat BB-TEC, Serveis a l'Administració S.L., amb les condicions que figuren al contracte administratiu.
- Ratificar l'acord inicial, en el sentit que el Servei de Carreteres assumirà la despesa de l'obra civil de la cruïlla entre la Crta. de Santa Coloma amb el c/ Perelló i l'Ajuntament assumirà les despeses d'instal·lació dels semàfors.
- El projecte d'instal·lació de semàfors i obra civil a les cruïlles de la Crta. de Santa Coloma amb el c/ Perelló i amb els carrers Canigó i Rocacorba mitjançant la figura administrativa de reparació menor d'acord amb l'article 12 del Decret 179/1995 de 13 de juny.

- Adjudicar el projecte, mitjançant la modalitat de procediment negociat que disposa l'article 141.g) LCAP, a l'entitat SECE, muntatge i manteniment d'instal·lacions semafòriques, que efectuarà la regulació semafòrica de la Crta. de Santa Coloma amb el c/ Perelló i regulació semafòrica pas de vianants a la Crta. de Santa Coloma entre el c/ Canigó i el c/ Rocacorba per un preu total amb IVA inclòs de 4.000.000 de pessetes.
- Adquirir el material per a la construcció necessari per a les tasques de la brigada municipal a l'entitat METALCO, SA.
- El pressupost total presentat per l'entitat FECSA-ENHER per import de 580.000 pessetes, IVA inclòs, per la sol·licitud de subministrament elèctric 80KW del pavelló poliesportiu.
- Adjudicar per l'import de 2.662.647 pessetes, IVA inclòs, els treballs de soterrament de la línia de 25 KV a l'entitat GERPI, SL, Telecomunicacions.

Sessió del 19 d'abril
Únicament es van aprovar llicències urbanístiques i d'activitats.

Sessió del 3 de maig
S'aprova:
- Acceptar l'ajuda inclosa en el programa "Fons de subvencions 2000" de la Diputació de Girona, per import de 2.000.000 pessetes, per fer front a les despeses del pavelló poliesportiu.
- La sol·licitud de subvenció de l'Agrupació Atlètica Vilablareix per a la celebració de X cursa popular de Sant Roc que se celebra el 28 de maig.
- Autoritzar al Club Ciclista Esprint de la Cellera, el pas de la cursa ciclista XIV Copa Catalana de Júniors.

Sessió del 16 de maig
S'aproven:
- Les factures, despeses i certificacions, i que sumen la quantitat de 3.990.909 pessetes.
- Els padrons de contribuents de l'exercici 2000, corresponents a l'impost sobre béns immobles-urbana, impost sobre béns immobles-rústica i de la taxa per conservació del cementiri.
- Nomenar interinament per a la cobertura del lloc de treball d'auxiliar administrativa adscrita al servei d'urbanisme, durant el procés de selecció per a la seva provisió definitiva a la Sra. Sílvia Quiñones Ribas, durant el termini de tres mesos.
- Sol·licitar a la Junta de Residus el lliurament de contenidors per a la recollida selectiva de fracció orgànica, d'acord amb la ratio que va de 1 contenidor per cada 200 habitants.

S'han aprovat 18 llicències urbanístiques i tres d'activitats

Sessió del 6 de juny
S'aproven:
- La liquidació núm. 153/00 de l'impost sobre increment del valor de terrenys de naturalesa urbana.
- L'adquisició del programa local View, els mòduls d'urbanisme, plusvàlues i rústica i la digitalització de Normes Subsidiàries i la digitalització de rústica a l'empresa BB-TEC Serveis a l'Administració S.L.

Actuacions i gestions d'interès

ENRIC VILERT BUTCHOSA. ALCALDE

Des de la publicació de l'últim numero de "La Torratxa" fins ara, s'han produït una sèrie de fets, actes i esdeveniments interessants. Pel que fa a la gestió municipal, voldria destacar dues actuacions, principalment.

La primera és la visita que vàrem fer el regidor de Cultura Manel Pallàs i jo mateix, el dia 12 de maig, al bisbe de Girona, Mn. Jaume Camprodon, i en la qual ens va acompanyar el rector Mn. Josep Ramírez. Com sabeu, som a prop de començar les obres de restauració de l'Ermita de Sant Roc, doncs bé, aquesta visita al bisbe va anar encaminada a assentar la bases de col·laboració amb el Bisbat, tant pel que fa a l'execució de les obres com, una vegada acabades, per fer d'aquest indret un lloc agradable on poder-hi celebrar, a més de l'aplec, altres actes culturals. És per això que es va decidir elaborar un conveni que contempli aquest ús compartit entre actes litúrgics i culturals. El bisbe ho veu bé i, per tant, s'està treballant en aquest camí.

El passat 9 de juny, juntament amb el regidor d'Urbanisme Jordi Frigola, vaig mantenir una entrevista amb el conseller de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya, Pere Macias, per conèixer de primera mà quina és la política prevista pel seu Departament pel que respecte al nostre territori municipal. En concret, vàrem parlar del probable futur desviament de la carretera Santa Coloma, de la reserva urbanística que hi ha des de fa anys en el nostre terme municipal per la qual havia de ser la variant Oest de Girona que mai no s'ha fet i, finalment, de l'efecte que pot tenir l'antena del TAV projectada per entrada i sortida de Girona.

Totes aquestes qüestions són d'interès a l'hora de poder fer un planejament urbanístic del poble mirant al futur, no d'avui per demà, i per aquest motiu vàrem exposar-li les nostres idees.

Sobre la nostra proposta de desviament de la carretera de Santa Coloma, Pere Macias va manifestar que veia bé, coherent i possible aquesta solució, sobretot tenint en compte que es podrien aprofitar les obres del TAV per fer aquest desviament.

Pel que fa a la variant Oest, el conseller va manifestar que s'ha de fer i que prové de Fornells de la Selva. Nosaltres vàrem plantejar un altre traçat amb l'objectiu que afecti el mínim possible el nostre territori. Aleshores, Pere Macias ens va dir que és possible canviar el traçat, que ja s'han acceptat canvis a Fornells i, per tant, que proposem la nostra solució. Per tant, ens hem posat a treballar en aquest sentit amb aquesta hipòtesis.

Quant al TAV, ens diu que això depèn del Ministeri de Foment, que aquest ja ens informarà en el seu moment, però que creu que l'antena hi serà. Per tant, caldrà esperar.

En general hem de dir que vàrem sortir contents de l'entrevista i que, en base a tot el que s'ha dit, estem treballant el planejament urbanístic dels sectors Can Pere Màrtir i Perelló, del qual anirem informant en els propers temps.

Per altra part, no cal dir que aquests dos últims mesos han estat especialment intensos en actes culturals com la setmana cultural i, sobretot, la Festa Major, amb tot un seguit d'activitats que han tingut un gran èxit de participació i que ja es comenten en altres seccions de la revista.

Per acabar, no voldria desaprofitar aquesta ocasió per encoratjar la gent, joves i grans, a participar en tot un altre seguit d'activitats que es produiran durant l'estiu -cinema al carrer, concerts, piscina, etc.- que ja coneixeu per les comunicacions que us han arribat a casa i també a través de la revista. L'estiu, una època en què, qui més qui menys, gaudeix del seu període de descans com són les vacances, crec que és un bon moment per "fer poble" i fomentar les relacions entre veïns en un ambient relaxat i tranquil. Aquesta és la intenció i jo us animo a participar-hi, segur que d'aquest contacte en sortiran noves idees, nous projectes i noves amistats.

Presentació de l'Escola de Música a Vilablareix

J. MANEL PALLÀS, REGIDOR DE CULTURA

El divendres 9 de juny, a la Sala d'actes de l'Ajuntament, es va fer la presentació de l'Escola de Música del Gironès al nostre poble, que, si hi ha un nombre mínim d'alumnes, entrarà en funcionament el proper mes d'octubre.

El conseller de Cultura del Consell Comarcal del Gironès, Enric Bagué, va explicar breument quins són els objectius de l'Escola de Música. A continuació, va haver-hi un concert de flautes travesseres a càrrec del grup Pandora, un quartet de joves músics de Barcelona.

És possible que la decisió que el nostre fill faci música pot portar a una sèrie de dubtes, entre d'altres, quina és l'edat adequada per iniciar-se o si li pot entorpir en un futur en els seus estudis.

És recomanable que uns estudis musicals s'iniciïn de petits, per això, l'Escola s'adreça a nens i nenes de 6 a 12 anys.

La formació musical en els petits fomenta virtuts tan importants com la constància, la disciplina, el treball en equip, i potencia habilitats que ajuden a millorar el rendiment escolar. El llenguatge musical es relaciona amb el de les matemàtiques, desenvolupa la concentració, porta a una sensibilitat cap a la cultura..., per tant, beneficia l'estudi.

Com podem veure, són moltes les raons que ens han portat a posar en funcionament l'Escola de Música, durant el proper curs.

S'ha obert la piscina municipal

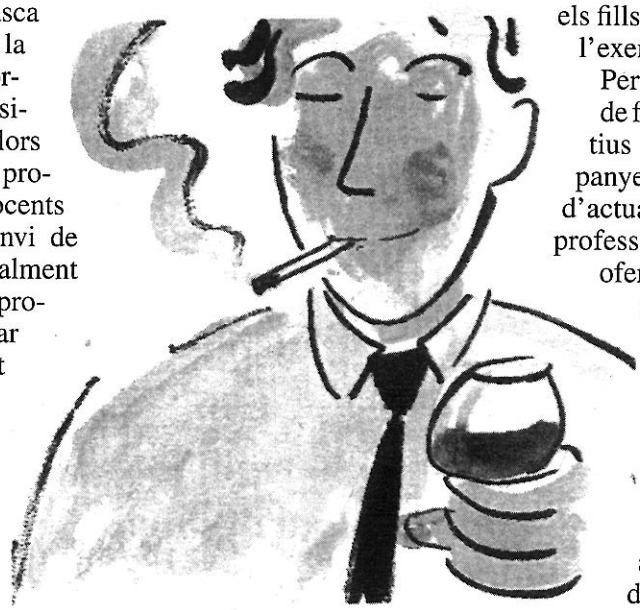
El dia 17 de juny es va obrir al públic la piscina municipal. Enguany hi ha hagut una ampliació d'horaris, de manera que estarà en servei des de dos quarts d'onze del matí fins a dos quarts de nou del vespre. Amb tot, podria ser que es tanqués més aviat cap a finals d'estiu, ja que el dia és més curt. La pisicna restarà oberta fins al dia 17 de setembre.

ABS de Salt i 1a "Setmana sense fum"

DR. MIQUEL QUESADA SABATÉ I ATS CARMEN JIMÉNEZ RUIZ. CONSULTORI LOCAL DE VILABLAREIX

En primer lloc us voldríem informar dels canvis de personal que hi ha hagut en el consultori de Vilablareix. La Dra. Núria Prat ha fet un trasllat i en el seu lloc ha vingut el Dr. Miquel Quesada, que ja estava en plantilla a l'Àrea Bàsica de Salut de Salt des de l'any 1993. Com infermera continua la Carmen Jiménez. L'equip de pediatria el compon el Dr. Màrius Sánchez com a pediatra i la Lourdes Carreras com a infermera. A l'admissió continua la Cristina Amat.

L'ABS de Salt actualment comprèn la zona urbana de Salt i els consultoris de Fornells, Bescanó, Vilablareix i Aiguaviva. Des de l'any 1996 va ser acreditada pel Ministeri com a centre docent de Medicina Familiar i Comunitària, això vol dir que cada any hi ha un nombre de metges residents que fan part de la seva especialitat aquí. Cal dir que el fet d'estar acreditats per a la docència ens reconeix i ens obliga a ser un àrea de salut de qualitat, tasca que ens il·lusiona i en la qual no escatimem esforços dins les nostres possibilitats. Però no són tot flors i violes ja que un dels problemes dels centres docents de medicina és el recanvi de metges, cosa que generalment no agrada als usuaris. Aprofitem l'ocasió per demanar disculpes en nom de tot l'Equip d'Atenció Primària per aquest fet inevitable en tots els llocs on es formen metges i infermeres, i que intentarem que repercuteixi el menys possible en la qualitat assistencial dels nostres serveis.

Canviant de tema voldríem remarcar que la setmana del 29 de maig al 4 de juny ha estat la 1a "Setmana sense fum" promoguda per les Societats Científiques del nostre país i el Ministeri de Sanitat i Consum, coincidint amb el Dia Internacional de la Lluita Contra el Tabac, que va ser el passat 30 de maig. Tot i que a nivell de difusió no podem competir amb les grans multinacionals tabaqueres, d'un temps ençà s'està realitzant un esforç per incidir en aquest tema.

El consum de tabac és la primera causa prevenible de mort i de malaltia en els països desenvolupats, la qual cosa el converteix en l'enemic número u de la salut. És responsable de molts càncers, malalties de cor com els infarts, malalties respiratòries cròniques, trombosis especialment en dones majors de 35 anys i que prenen anticonceptius, etc. A més empitjora el pronòstic de moltes altres com la diabetis, les úlceres, l'asma, etc. De cada 4 persones que fumen, una es morirà prematurament pel fet de fumar. Moltes podrien haver viscut 10, 20 o 30 anys més i amb una qualitat de vida millor.

Afecta una part molt important de la població, ja que 1 de cada 3 catalans són fumadors actius i molts dels no fumadors poden ser considerats fumadors passius pel fet de treballar o conviure amb fumadors. Dins d'aquest grup cal ressaltar a les dones embarassades, ja que augmenta el risc de malalties en els nadons i pels nens que quant més petits son, més sensibles són als efectes del fum, de manera que està demostrat com els fills de fumadors tenen més problemes respiratoris que els que no ho són. Des d'aquí volem transmetre un missatge als pares fumadors: al menys no fumeu dins de casa i del cotxe, els vostres fills us ho agrairan. A més a més, recordeu que els fills aprenen moltes coses de l'exemple que els hi donem.

Per aquest mateix motiu, des de fa uns anys, un dels objectius principals de les campanyes antitabac ha estat el d'actuar sobre col·lectius de professionals que més poden oferir aquesta imatge exemplar i educativa com són els sanitaris i els mestres.

Deixar de fumar és possible, és el resultat final d'un procés que comença amb un canvi d'actitud i finalitza amb un canvi de conducta. Així doncs, si es comença a pensar en deixar-ho només cal seguir endavant fins al final.

Val la pena deixar-ho, el deteriorament que produeix el tabac és acumulatiu. Com més aviat es deixa de fumar, més aviat es comencen a obtenir beneficis per a la salut i per a l'economia:

- Disminueix la predisposició a la tos i als refredats.
- S'estalvien diners.
- La pell es recupera de l'envelliment prematur causat pels tòxics del tabac.
- El mal alè i la pudor desapareixen tan aviat com es deixa de fumar.
- Es recuperen immediatament els sentits de l'olfacte i el gust.
- S'eviten cremades a la roba i als mobles, reduint-se el risc d'incendis.
- Disminueixen les possibilitats d'estar malalt i es redueix el risc de mort prematura.

- Millora la qualitat de vida.

Alguns arguments per aclarir:

"El meu avi va fumar tota la vida i va viure 90 anys"

Va tenir sort. No es pot predir qui pot morir per ser fumador però està demostrat que mor un de cada quatre i molts de la resta patiran malalties provocades pel tabac.

"He de morir algun dia; mentrestant vull viure feliç fumant"

És un mite pensar que el fumar mata ràpidament, les malalties relacionades amb el tabac sovint són la causa d'anys de patiment, de dolor i d'invalidesa.

"Quin és l'avantatge de viure uns anys més com un vell pensionista"

Un altre mite és que fumar escurça la vida tan sols uns quants mesos. Els qui moren pel tabac perden una mitjana de 10 anys de vida.

"Ja és massa tard, porto fumant massa temps"

Val la pena deixar de fumar a qualsevol edat. La millora de la funció respiratòria es pot esperar sempre juntament amb una disminució del risc de les malalties relacionades.

"Si deixo de fumar m'engreixaré"

No tothom s'engreixa, normalment són pocs quilos (2 o 3 de mitjana) i el pes inicial es pot recuperar al cap d'uns mesos. L'exercici regular i moderat és molt eficaç per evitar guanyar quilos i afrontar la síndrome d'abstinència. S'ha d'evitar "picar". Els riscs per a la salut a causa de fumar són molt més alts que el risc d'un petit augment de pes transitori per deixar de fumar, que tampoc no perjudica la imatge.

"Ho he intentat moltes vegades però he recaigut"

Molts fumadors necessiten diversos intents fins que ho aconsegueixen. De fet, només un de cada quatre ho aconsegueix a la primera. Però dels fracassos s'aprèn!

"Sí, ho deixaré algun dia"

Deixeu-ho ara! Com més temps continueu fumant, més mal us feu a vosaltres mateixos, i fareu que es vagi fent més difícil deixar-ho.

"Ara és un mal moment per deixar-ho"

És veritat que hi ha moments dolents per deixar-ho, per exemple en una època de molt estrès. Intenteu escollir un bon moment. Però, vigileu, feu-ho aviat, ja que és molt fàcil anar trobant excuses per no deixar-ho mai.

"Ja he reduït el meu consum i fumo molt poc"

Reduir és un bon començament en el procés de deixar-ho però no resolt el problema. Molts fumadors que han reduït el consum inhalen més sovint i més intensament, de manera que mantenen la dependència a la nicotina i tornen fàcilment als nivells previs de consum. És millor deixar-ho completament.

"Ara tinc molt estrès i fumar em relaxa"

El vostre cos s'ha acostumat a la nicotina. Així és natural que us sentiu més relaxats quan obteniu la nicotina de la qual heu esdevingut dependents. Us heu "enganxat". La dependència a la nicotina és una addicció i, per tant, al deixar-ho provoca una síndrome d'abstinència. Els tractaments amb pegats de nicotina redueixen els seus símptomes. Han de passar unes setmanes fins que desapareixen.

"No tinc prou força de voluntat per deixar de fumar"

Per a alguns fumadors pot ser difícil, però per a altres és més fàcil del que es pensen. Cada dia més fumadors deixen de fumar. La majoria necessita alguns intents per aconseguir-ho.

"És més perillosa la contaminació que el fumar"

El fum del tabac té una concentració d'alguns productes tòxics 400 vegades superior als nivells permesos, internacionalment, en el medi ambient.

"Fumo cigarrets light"

Els cigarrets light contenen les mateixes substàncies perilloses que el tabac normal, només s'hi ha reduït els nivells de nicotina i de quitrans. Molts fumadors inhalen més sovint i més intensament per compensar els baixos nivells de nicotina d'aquests cigarrets. En conseqüència augmenten la ingestió dels altres tòxics.

"No vull molestar a la meva família, la convivència seria impossible"

Penseu en les molèsties que ocasioneu a la família en aquests moments amb la vostra contaminació pel fum del tabac i en les quals podeu ocasionar si us poseu malalts per culpa del tabac. Unes quantes setmanes de mal humor compensen, a la llarga, una vida més saludable per a tothom.

"Podré funcionar sense tabac?"

Sí que podreu. Encara que podeu trobar-vos millor quan fumeu, heu de conèixer que això és degut, bàsicament, a la dependència a la nicotina. Després de fumar l'últim cigarret, el nivell de nicotina davalla i es presenta la síndrome d'abstinència. Comenceu a sentir-vos tensos. Si agafeu un cigarret us sembla que us relaxeu, però en realitat no és exactament així. Mireu el vostre voltant. Els fumadors no estan més relaxats que els no fumadors, ni tots els exfumadors estan més tensos o són obesos.

• SI PREFERIU LA SALUT, DEIXEU DE FUMAR QUAN ABANS MILLOR, VAL LA PENA INTENTAR-HO I ES POSSIBLE FER-HO.

• ACTUALMENT HI HA TRACTAMENTS AMB SUBSTITUTS DE LA NICOTINA QUE HAN MOSTRAT LA SEVA EFECTIVITAT.

• NOSALTRES US PODEM AJUDAR I ASSESSORAR.. US CONVIDEM A PROVAR-HO.

En Joan Molas amb la seva dona i els seus néts ara fa 10 anys.

Ara fa quatre anys que en Joan Molas Cabarrocas resideix amb la família del seu fill Narcís al Viver Nou, però s'ha passat gairebé tota la seva llarga vida al mas Viver Vell, la casa pairal on va néixer el 10 d'octubre de 1910. Amb 13 anys va deixar d'estudiar per ajudar els seus pares i des d'aleshores ha fet sempre de pagès, una feina que li ha permès tirar endavant la família i ampliar el seu patrimoni. L'única època que no ha viscut a Vilablareix van ser els aproximadament dos anys que va estar mobilitzat durant la guerra civil, primer com a soldat del bàndol republicà i després de les tropes del general Franco. Casat l'any 1944 amb la Pilar Simon Dorca, a més d'en Narcís, que li ha donat dos néts, té una filla, la Maria, que viu a Girona. Tot i que ja fa anys que està retirat i que el seu fill porta les regnes del Viver Nou, continua interessant-se per aquesta explotació agrícola. La seva salut és força bona i té el cap clar, però la seva avançada edat i el fet que necessiti un bastó per caminar ja fa temps que no li permeten anar a cacera, la seva gran afició, seguida de prop pel joc de la botifarra.

Joan Molas Cabarrocas

R. PONSATÍ

"Vaig néixer el 10 d'octubre de 1910 al Safareig, que és el nom oficial que figura a les escriptures del mas de Vilablareix que tothom coneix com el Viver Vell, la casa pairal de la meva família on havia viscut sempre fins que fa quatre anys la dona i jo vam anar a viure al Viver Nou amb el meu fill Narcís i la seva família", manifesta en Joan.

Tot i estar molt content amb el canvi de residència, en Joan Molas troba a faltar la independència que tenia quan vivia al Viver Vell. "Com diu la dita, *"a cada casa hi ha un barret" i hi ha coses amb què els vells com jo no ens avenim amb els joves"*, comenta en Joan, que afegeix que *"quan era al Viver Vell jugava molt sovint a la botifarra a la Petanca de Salt (Casal d'Avis) perquè hi anava a peu, però ara gairebé no hi vaig perquè m'han de portar en cotxe i ja tenen prou feina".*

"Vaig anar a escola amb "els hermanus" (la Salle) de Salt fins que als 13 anys vaig haver de plegar per ajudar als pares amb el mas perquè jo era el noi gran. Abans, quan tenia 5 anys, havia estat un any a "les monges" (les Dominiques) de Salt, on no vaig aprendre res, perquè més que anar a escola hi acompanyava la meva germana Mercè",

relata en Joan de l'època en que estudiava, de la qual recorda, com a anècdota, que *"hi havia una colla de Salt que quan tornàvem a casa al plegar de l'escola ens tiraven rocs perquè érem de Vilablareix i nosaltres, que érem dos o tres, havíem de fugir pel mig dels camps. Però nosaltres també els apedregàvem, i un dia el meu germà va donar un cop de roc al cap de la filla de l'enterramorts de Salt i el seu pare es va presentar a casa"*.

"Sempre he fet de pagès, de petit ajudant al pare amb la terra i el bestiar, després fent-ho jo tot sol i, al final, amb l'ajuda del meu fill Narcís, que ara també compta amb l'ajut dels néts", diu en Joan d'una feina que li ha permès tirar endavant la família i ampliar el patrimoni.

"Al principi, quan jo era petit, menàvem 17 o 18 vessanes, però aviat vam agafar-ne 6 més, de les quals dues eren de regadiu. L'ampliació més gran, però, vam fer-la després de la guerra civil, vaig comprar 15 vessanes al Saüc, un camp de 10 o 12 vessanes al Perelló que era de can Serra i també una finca de can Tou de 9 vessanes on ara fa 22 anys vam construir el Viver Nou. Per comprar aquest terreny vaig haver de demanar diners al banc, ja que només tenia la meitat del que costava, però, tot i que no m'agradava, vaig fer-ho perquè era una oportunitat que s'havia d'aprofitar", refereix en Joan, que està convençut que per tirar endavant a la vida, a més de treballar de valent, s'han d'aprofitar les oportunitats.

"Sempre que passi una cosa i vegis que t'agrada, no esperis l'endemà, perquè no tornarà; i si no ho aprofites tu, ho farà un altre, li he dit sempre al meu fill i crec que és una forma de pensar encertada si no et deixes portar per capricis innecessaris, perquè està clar que hi ha moltes coses que compraríem perquè ens agraden però que no necessitem", afirma en Joan.

En Joan destaca que la feina de pagès era molt més dura abans, quan no hi havia maquinària ni llum i, en aquest sentit, assenyala que *"després de treballar tot el dia al camp, perquè començàvem al matí quan clarejava i quan es feia fosc al vespre encara hi érem, arribaves a casa i encara havies d'agafar el llum d'oli o carbur per donar menjar al bestiar, ja que sempre teníem 8 o 10 vaques, 8 o 10 vedells, 2 o 3 eugues, un parell de pollins, i uns quants porcs"*.

Després d'explicar que va posar l'electricitat al Viver Vell després de la guerra, en Joan recorda que *"al meus pares costava molt arrencar-los un duro, i em va costar molt convèncer-los per comprar una màquina de segar petita que costava 300 duros i una altra de desgranar el blat de moro que valia 30 duros, tot i que t'estalviaven molta feina i s'amortitzaven de seguida"*.

A diferència dels seus pares, en Joan pensava que

En Joan Molas, quan va fer el servei militar com a soldat d'artilleria.

calia invertir en l'adquisició de maquinària i la modernització de les instal·lacions i per aquest motiu, en l'època de l'estraperlo de la postguerra, va destinar els diners que havia obtingut venent blat de moro a instal·lar un motor en el pou de la finca que havia adquirit al Perelló, on aleshores hi tenia 6 vaques que no cabien al Viver Vell.

En Joan relata que havia portat a moldre el blat de moro a Cal Teixidor, la Creueta, l'Encesa, el Molí d'Amer i a l'època de l'estraperlo a la Cellera, *"allà podia carregar el carro de segones pel bestiar quan no n'hi havia enlloc"*, i, com anècdota, recorda *"la il·lusió del meu pare l'any que ens van sobrar 8 sacs de blat de moro, perquè sempre en sembràvem per fer el pa de l'any i anava molt just"*.

Explica que els dos mesos de la temporada dels melons portava el carro ple als mercats de Girona i Banyoles i els venia tots, però adverteix que dues vegades que tornava de la capital del Pla de l'Estany va estar a punt de tenir un accident. *"Tornava de nit i uns transportistes d'Olot que s'havien comprat camions portaven els reflectors encesos i van enlluernar el cavall i el carro va estar a punt de sortir de la carretera i caure en un marge"*.

En Joan Molas i la Pilar Simon, a l'interior de l'església a la dècada dels 60.

La guerra civil

L'única temporada que en Joan ha viscut fora de Vilablareix va ser quan van mobilitzar-lo com a soldat per la guerra civil, *"primer durant 6 mesos a la Brigada Internacional Ambrosky dels rojos i després durant prop d'un any i mig en el Regimiento de Caballería Burgos número 2 dels nacionals"*.
Tot i ser soldat dels dos bàndols durant uns dos anys, en Joan no va entrar mai en combat ni va disparar un sol tret, *"tot i que vaig sentir xiular les bales més d'un cop, sobretot quan era amb la brigada de xoc dels rojos"*.
Les autoritats de la República van mobilitzar en Joan el 3 de setembre de 1937 i, després de passar per la caserna de Sant Andreu, van enviar-lo a Sant Pere de Calanda amb l'esmentada brigada. S'hi va estar 6 mesos i quan va venir l'ofensiva d'Aragó va fugir. *"Havíem d'anar fins a Alcañiz seguint la via del tren i jo em vaig amagar en un forat, on vaig passar dos dies alimentant-me amb un pot de carn i dos xuscos que m'havien donat"*, recorda en Joan, que després va tornar a Sant Pere de Calanda i es va presentar a l'Ajuntament, on van empresonar-lo amb dos soldats més.
L'endemà, uns camions van dur-los a Camino Real, des d'on va sortir un tren amb 800 persones, cap a Bilbao. Després de passar 3 setmanes a la Universitat de Deusto, on cada matí els feien aixecar el braç per saludar com els feixistes i cantar *"El cara al sol"*, van traslladar-lo a Burgos.
Ja com a soldat del Regimiento de Caballería Burgos número 2, va tornar a Calanda, on es va trobar amb el noi del Marquès de Camps, que era un oficial dels nacionals. A més de cuidar-se dels cavalls, els soldats d'aquest regiment van passar-se dos mesos fent reconeixements de zones ocupades pels nacionals, de manera que va estar a Terol, Conca i Sòria, abans de travessar a peu i a cavall tot Catalunya, de sud a nord, seguint l'ofensiva dels nacionals. *"Vam començar la campanya de Catalunya a Valcoreig, un poble situat més avall de Cinca des del qual vam anar a Torre de l'Espanyol, on 80.000 persones van travessar el riu per un pont que van fer els nacionals amb una renglera de barques i taulons a sobre"*, relata en Joan, que afegeix que *"també vam anar a Tarragona i després de passar per Rasquera, que era un centre de comunicacions, ens van fer seguir la costa fins a Capellades, des d'on vam anar a Manresa, on vam entrar els primers"*.
Al final va arribar a la Vajol, on va estar a la cova d'en Negrín, *"anomenada així perquè, en la retirada, el Govern de la Republicà hi va fer portar tot el que volien endur-se a França"*, refereix en Joan, que després d'un permís de 8 dies va anar amb el seu regiment a la caserna de cavalleria de Barcelona i d'allà a Mollerussa, on va anar amb tren fins a Àvila.
També amb el seu regiment, i en mig dels combats i bombardejos, encara que mai a primera línia, va estar a la serra de Gredos i a Toledo i, després de travessar el Tajo, a Ocaña i Dos Barrios. Un cop els nacionals van ocupar la ciutat, va entrar a Madrid, on es va llicenciar l'estiu de 1939, dos mesos després d'acabar la guerra.

Família i aficions

En Joan i la Pilar Simon Dorca es van casar el 7 de desembre del 44, van tenir dos fills, en Narcís i la Maria, i ara ja tenen dos néts de 20 i 17 anys.
"La meva dona vivia al costat de casa i no li havia dit mai res, això que anava a estudi amb les seves germanes", indica en Joan, que assenyala que va ser quan ell tenia 33 anys que s'hi va fixar i van començar la relació que va acabar amb el matrimoni.
La seva gran afició ha estat la cacera. *"Hi anava els diumenges després de missa, els festius i els dies que el camp estava moll"*, diu en Joan, que caçava merles, tords, perdius,... a la zona d'Estanyol i Montfullà.
En Joan, que normalment anava a cacera sol, explica que *"els gossos tenien més afició que jo mateix, i quan els diumenges al matí tornava de la primera missa de Salt, ja m'esperaven, esverats i cridant"*. *"Quan tenia escopeta, ja estava content, tot m'anava bé i ho feia de la meva manera"*, conclou en Joan, que sempre anava a caçar amb 2 o 3 gossos.
L'altra gran afició d'en Joan, que també és afeccionat al teatre, és la botifarra, un joc de cartes que feia sempre que anava al Casal d'Avis de Salt. *"És un joc que sempre estic disposat a jugar i que crec que va molt bé perquè t'obliga a fer treballar el cervell"*, assegura.

Història del "Misterious Dream"

ELS ALUMNES DE 6È I EL MESTRE PERE SALVATELLA

Els nens i nenes de 6è del CEIP Madrenc amb el ninot atorgat juntament amb un diploma als guanyadors dels premis de vídeo escolar.

La història d'aquesta producció audiovisual va començar quan va ser hora de decidir de quina manera treballaríem l'anglès en el segon trimestre. En Pere, el mestre d'anglès, ens va proposar de fer alguna cosa amb vídeo o algun tipus de revista. Ho vàrem votar i va guanyar la proposta de fer una pel·lícula en vídeo. Decidida la manera com volíem fer el treball, vam saber que es convocaven uns premis de vídeo escolar. Això ens va animar a presentar-nos-hi, tot i que quedava poc temps per fer-ho. De manera que ens vam posar mans a l'obra i cadascú va escriure el text del que volia representar. Vam fer-ho en anglès, tot i que amb l'ajuda del diccionari. Mentre estàvem fent això, en Pere ens va donar uns fulls per recordar les característiques del llenguatge audiovisual: plans, angulacions, moviments de càmera,... i vàrem buscar-ne exemples a diferents revistes i còmics.

Quan tots vam haver escrit el nostre guió (guió literari se'n diu), vam començar a fer els guions tècnics. En un full amb una quadrícula preparada vam dibuixar què filmaríem, quins diàlegs hi hauria, quins sorolls faríem i tot això. Tots vam explicar-ho davant la classe i llavors va ser hora de triar quin ens àgradava més. N'hi havia una quants que tractaven sobre el mateix tema: quan el mes d'octubre passat van entrar els lladres a l'escola i van robar la televisió i el vídeo.

D'entre tots els guions tècnics vam votar i van empatar el de la Laia i el de la Victòria. En Pere va proposar de fer-ne un de sol agafant idees de tots dos. I així ho vàrem fer.

Un cop fet un únic guió, vam veure què necessitàvem per filmar-ho i com havíem d'anar vestits. Vam repartir-nos els papers de la pel·lícula i vam venir amb tot el que calia per fer el vídeo.

Cadascú de nosaltres va fer anar la càmera, va fer de claqueta i d'ajudant de càmera. Va ser molt divertit, perquè figura que el lladre roba la tele i el vídeo i se n'emporta dues alumnes segrestades. Després la senyoreta avisa la policia i aquests detenen el lladre i el volen portar a la presó. Tot era un somni, però misteriós, perquè la nena que feia veure que s'havia quedat adormida a classe i somniava, en despertar-se, va veure el lladre per la finestra.

En Pere va editar-ho tot, amb els títols que nosaltres havíem fet, i hi va posar música. Després ho vam veure i vam enviar-ne una còpia al concurs.

Tots estàvem molt nerviosos per saber si hauríem guanyat, però en Pere no ens deia res i així passaven els dies. Fins que un dia va venir i ens va dir que havien sortit els guanyadors dels premis de vídeo i que n'havíem guanyat un: quina il·lusió!

El dimarts 16 de maig a la tarda-vespre vam anar a Barcelona a recollir el premi. Hi vam anar plegats amb els companys de l'escola de Bordils, que també havien guanyat. Allà hi havia molta gent i van anar cridant totes les escoles i instituts guanyadors. La consellera d'Ensenyament, Carme Laura Gil, ens va donar un ninot que representa un nen filmant amb una càmera de vídeo (es diu Quimet) i un diploma com a guanyadors. També vam poder veure un tros de tots els vídeos i unes fotos dels guanyadors dels premis de fotografia.

En arribar vam poder veure tots els vídeos sencers a internet, a la següent adreça: **http: www.xtec.es/pmav**

Protagonistes de l'esport

En aquesta ocasió us presentem un jugador de futbol i un de bàsquet que estan en actiu, en Xavier Masferrer Moragas i l'Eduard Pallàs Masip. Durant la temporada que acaba de finalitzar els seus equips han lluitat per dues fites ben diferents. En Xavier, amb el CF Banyoles, per intentar mantenir-se a la Tercera Divisió estatal, fita que van aconseguir gràcies a un gol en el temps de descompte a l'últim partit. L'Eduard, amb el CB Sant Narcís de Girona, van lluitar per aconseguir una de les dues primeres places de 1a Divisió estatal de bàsquet i així poder assolir una plaça per la lliga EBA, però al final van quedar classificats en un meritori 3r lloc.

Xavier Masferrer Moragas

Té 22 anys i viu a Vilablareix des de sempre. Juga de mig campista, en concret de mig centre, encara que l'última etapa al Banyoles ha jugat en moltes altres posicions: lateral, central, lliures...
Va iniciar-se en el món del futbol de ben petit a l'escola i va començar a jugar als 6 anys amb l'equip del col·legi Bell-lloc. Allí hi va estar jugant fins a primer any d'infantil, és a dir, fins als 13 anys. Llavors va iniciar una nova etapa al Vilobí, on va jugar sis temporades: 1 any d'infantil, 1 de cadet, 3 de juvenil i l'última temporada, amb 18 anys, en el primer equip, que milita a 3a Divisió i on en Xavi Lozano ja l'havia fet debutar la temporada anterior.
La temporada següent va anar a jugar a 2a Divisió B amb el Gavà, que a meitat de temporada el va cedir al Banyoles, que milita a 3a Divisió i on ha jugat dues temporades més i continuarà jugant l'any vinent.
Aquesta temporada 1999- 2000, en què ha tingut d'entrenador en Quim Barti, que la propera temporada entrenarà al CF Girona, ha estat molt angoixant per a l'equip, perquè sempre ha estat a les zones anomenades perilloses de la classificació però, per sort i també per justícia, es van salvar del descens gràcies a un gol en temps de descompte de l'últim partit de lliga, jugat a casa i precisament contra el Gavà. Segons en Xavier, va ésser un d'aquells gols que per molt que passin els anys no s'obliden fàcilment, però, això sí, si acaba bé. Espera i confia que la temporada vinent puguin estar en zones més tranquil·les de la classificació.
A totes les etapes futbolístiques que ha viscut ha après moltes coses, fixant-se amb altres jugadors i intentant millorar el seu futbol. Entre molts d'altres, s'ha fixat amb jugadors com Dani Zamora, un mitja punta dels bons; Francesc Gala, la fúria i l'entrega dins el camp; i Dani Sarabia, el talent.
De títol no n'ha guanyat cap, però espera que algun dia es trenqui la ratxa. Segur que serà així.

En Xavier Masferrer té 22 anys i actualment juga amb el Banyoles.

Protagonistes de l'esport

Eduard Pallàs Masip

Té 27 anys i va començar a remenar la pilota de bàsquet de molt petit. La seves posicions a la pista són d'aler i escorta.

Va debutar en campionats federats a l'edat de vuit anys en el CCE Montessori-Palau i fins als dotze va jugar a la categoria de Mini, guanyant des d'un principi els campionats provincials que disputaven. De la temporada 1984-85, l'últim any de minibàsquet, en té molts bons records, doncs van guanyar torneigs tan prestigiosos com el de Mini del Saló de la Infància de Barcelona, i el de Mataró, on participen els millors equips de Catalunya i equips d'altres Comunitats. En el Campionat de Catalunya van aconseguir el 2n lloc.

Amb els mateixos companys, va aconseguir tots els campionats provincials fins a la categoria juvenil, avui júnior, i també el Campionat de Catalunya de 2a categoria juvenil.

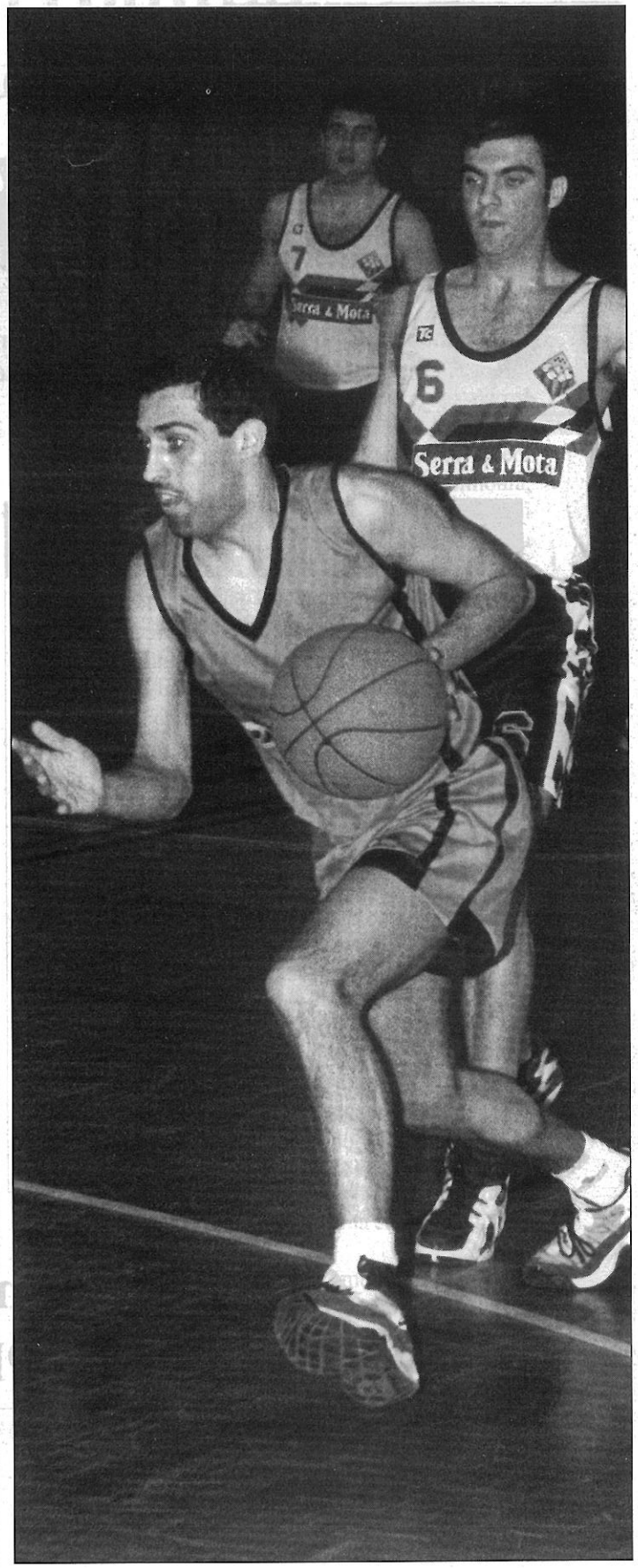
Les temporades 91-92 i 92-93, en edat júnior, avui sots-20, va guanyar el campionat provincial amb el CB Salt i, a més, també va jugar amb l'equip de 2a Catalana d'aquest club. La temporada 1993-94, el CB Salt va aconseguir l'ascens a 1a Catalana i l'Eduard, en votació dels entrenadors del Campionat de Catalunya de 2a, va ésser escollit millor jugador de la categoria. Va seguir jugant amb el mateix club fins a la temporada 1996-97 i cal destacar que la temporada 94-95 el CB Salt va guanyar el Trofeu Mateu Pell, on participen els vuit millors equips de la província.

La temporada 1997-98, l'Eduard va tornar al CCE Montessori-Palau, a 3a Preferent, i l'equip va quedar 1r de grup i ya aconseguir l'ascens a 2a Catalana.

Les dues últimes temporades ha estat jugant a 1a Divisió Estatal amb el CB Sant Narcís, equip que ha estat lluitant per les places capdavanteres de la seva categoria i essent el millor de la província no professional. En aquestes dues temporades, l'Eduard ha estat seleccionat per formar part de la selecció de 1a Divisió, jugant el 1r any contra el Casademont Girona i aquest últim contra una selecció de jugadors gironins de la lliga EBA.

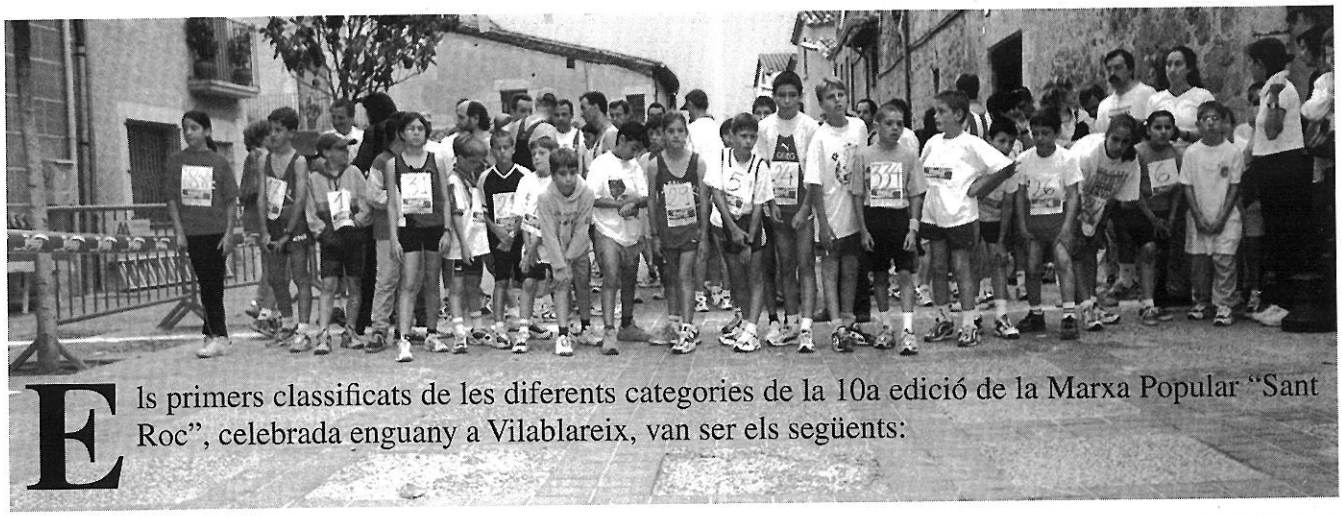
Cal destacar també que la temporada 1995-96, va participar en el Campionat Universitari amb la UdG, aconseguint el sotscampionat estatal, que es va celebrar a Conca.

La temporada vinent continuarà jugant amb el CB Sant Narcís amb l'objectiu d'aconseguir l'anhelada plaça que dóna dret a jugar a la lliga EBA.

L'Eduard Pallàs forma part de la plantilla del CB Sant Narcís i actualment té 27 anys (Foto: Xavier Masferrer).

Classificacions de la 10a Marxa Popular "Sant Roc"

Els primers classificats de les diferents categories de la 10a edició de la Marxa Popular "Sant Roc", celebrada enguany a Vilablareix, van ser els següents:

Sortida dels participants a la Marxa Popular de 7 a 12 anys.

Homes:

De 0 a 8 anys
1r Carles Sánchez
2n Aniol Coll
3r Adrià Duran

De 9 a 12 anys
1r Josep Badosa
2n Esteve Ferrer
3r Dani Duran

De 13 a 19 anys
1r Oscar Boujlikh
2n Xavier Coll
3r Jordi Bayé

De 20 a 29 anys
1r Albert Becerra
2n Joaquim Andreu
3r Joan Carbones

De 30 a 36 anys
1r Josep Iglesias
2n Xavier Sánchez
3r Àngel Lapiedra

De 37 a 45 anys
1r Francesc Luna
2n Joan Buxeda
3r Joan Bagué

De 46 a 54 anys
1r Jaume Planella
2n Josep Artacho
3r Gregorio Palacios

De 55 a 60 anys
1r Joaquim Mas
2n Salvador Ventura
3r Nicolás Moreno

+ de 61 anys
1r Joan Lorenzo Fernández
2n José Pérez
3r Àngel Martín

Dones:

De 0 a 8 anys
1a Sandra Arbat
2a Cristina Pujol
3a Wafa Ibilon

De 9 a 12 anys
1a Clara Reverter
2a Esther Guerrero
3a Mireia Castro

De 20 a 29 anys
1a Mandi Arroyo
2a Sònia Cano
3a Lluïsa Zúñiga

De 36 a 50 anys
1a Carme Llerena
2a Montserrat Carrasco
3a Montserrat Moragas

De més de 51 anys
1a Juanita Arroyo
2a Rosa Sais

Primers absoluts:
Jordi Batlle (33'30") i Beatriz Palacios (51'04")

Participant més gran: Josep Tió

Participant més petit: Gerard Soler

Classificacions del V Trofeu Vilablareix-XVII Copa Girona de ciclisme

Màsters 30 i ciclo-esportius
1r Pere Fernàndez (Bicis Esteve), 54'43"
2n Josep Budallés (Top Bici Haribo), m.t.
3r Llorenç Llop (Bicis Esteve), a 55"

Veterans
1r Joan Esteve (Bicis Esteve), 54'31"
2n Pedro J. Monteagudo (Galvesport), m.t.
3r Joaquim Alzina (Girona Homs), m.t.

Veterà 50
1r Joan Linares (CC Daró), 54'51"

Fèmines
1a Elena Carbonell (l'Escala), 54'51"

Tot recordant...

Batec parroquial

MN. JOSEP RAMÍREZ I CARLES. *RECTOR*

Aplec de Sant Roc

Si bé en el número anterior de LA TORRATXA ja es va fer al·lusió a l'aplec, tot presentant els plànols de la restauració de l'Ermita i una ressenya de la vida del sant, segons la versió, un tant original, d'en Joan Amades en el seu "Costumari Català", ara cal remarcar que, com cada any, la missa solemne celebrada en honor del sant va ser molt concorreguda, potser més que mai. Malgrat que la litúrgia ens conduïa a centrar-nos en l'aspecte quaresmal del segon diumenge que, a més, aquest any coincidia amb la solemnitat de Sant Josep, amb tot, els devots de Sant Roc ompliren de gom a gom l'àmplia nau del temple parroquial.

Setmana Santa

El 16 d'abril començaven les celebracions de la Setmana Gran amb la benedicció de les palmes, palmons i llor a les 12 del migdia. Acte seguit, ja a l'interior del temple, tingué lloc la santa missa pròpia d'aquesta diada.

Durant la setmana i en els dies més assenyalats –Dijous Sant, Divendres Sant i Dissabte Sant- els feligresos que ho desitjaren pogueren participar en les funcions religioses pròpies.

El diumenge, amb l'esclat de la Pasqua Florida, els nostres cors quedaren plens de la joia que ens portava el Diví Ressuscitat. I ho celebrarem solemnement en la missa de 12. Després, cadascú a casa seva i, en família, continuarem gaudint de la pau i goig que sempre comunica aquest magne esdeveniment a aquells que hi creuen i el viuen fidelment, des que va tenir lloc ara fa 2000 anys. A més, enguany Pasqua s'escaigué el 23 d'abril, diada de Sant Jordi, copatró de Catalunya. Una dada més a afegir a l'esmentada gaudança.

1a Festa per a la gent gran

El 30 d'abril, i com a cloenda de la 9a Setmana Cultural, tota ella farcida d'actes i conferències ben interessants, l'Ajuntament convidà la població a assistir a una missa solemne, a l'església parroquial, a 2/4 de 12, com un dels moments entranyables d'aquest homenatge, ben merescut, a les persones del poble que haguessin complert 65 anys, especialment a les de 80 o més, com també als matrimonis que portessin 50 o més anys de casats. El cor Amics Cantaires de Celrà acompanyà la celebració litúrgica. En l'homilia el mossèn agraí a tota la gent gran, que omplia a vessar el temple, tot l'esforç, sacrifici i lluita constant gràcies a la qual havien fet possible un Vilablareix com el que ara podem gaudir i demanà al Senyor que continués beneint-los durant molts anys.

Visita al bisbe de la diòcesi

El dia 12 de maig, l'alcalde acompanyat del regidor de Cultura, l'arquitecte municipal i el mossèn, anaren a visitar el nostre bisbe Jaume a fi de presentar-li els plànols de la restauració de l'Ermita de Sant Roc. El bisbe seguí amb molta atenció les explicacions i, en acabar, felicità l'Ajuntament, i tot el poble a qui representa, per aquesta iniciativa i prometé, si no sorgeix cap imprevist que ho impedeixi, venir ell mateix a beneir i inaugurar la capella un cop acabades les obres.

Festa Major

Com a cloenda de la Festa, i entre altres actes, el diumenge 21 de maig celebrarem a l'església parroquial i a 2/4 de 12, l'Ofici solemne. La mezzo-soprano Alexandra Codina, amb un magnífic acompanyament d'orgue, interpretà, en el transcurs de la cerimònia, peces tan belles com "Ària italiana", "Ave verum" i "Pregària a la Mare de Déu". Els fidels, que omplien una vegada més la generosa nau, seguiren amb molta atenció i respecte la cerimònia, participant-hi activament.

Acte seguit, allà mateix, la cobla-orquestra La Principal de la Bisbal ens delectà amb un concert extraordinari: "Rússia mediterrània" (poupourri de fragments d'obres ben conegudes de Tchaikovsky i Rimski-Korsakov), "Czardes", "150 anys de la tenora", "La boda de Luís Alonso" i "A la sardana" (un altre poupourri, aquesta vegada de les sardanes més emblemàtiques, com ara "El cavaller enamorat" "Sant Martí del Canigó", "Les fulles seques", "La sardana de les monges",...). El director de l'orquestra, Francesc Cassú, anava explicant abans de cada interpretació el motiu d'haver escollit tal o qual peça. Fou una delícia.

Primera Comunió

I com a cloenda d'aquest enfilall de celebracions esmentades, la festa de la Primera Comunió de nou nenes i nenes de la parròquia: l'Anna Llaona, l'Anabel Ortega, l'Afra Gómez, la Paula Ferrer, en Francesc Roldán, l'Ivan del Olmo, en Josep M. Obiols, en Pere Belio i en Sergi Obiols. Acompanyats dels seus pares, familiars i amics, amb altra gent del poble, s'acostaren per primera vegada a rebre el Cos de Crist, en una cerimònia íntima i entranyable.

Desitgem que aquesta Primera Comunió no sigui, com malauradament succeeix sovint, la darrera o quasi la darrera. Per això, en l'homilia, el mossèn recordà als bons pares que aquesta mainada, com a cristians, tenen dret a participar cada diumenge de la celebració de l'Eucaristia i que han de vetllar perquè aquest dret els sigui respectat, com tots els altres.

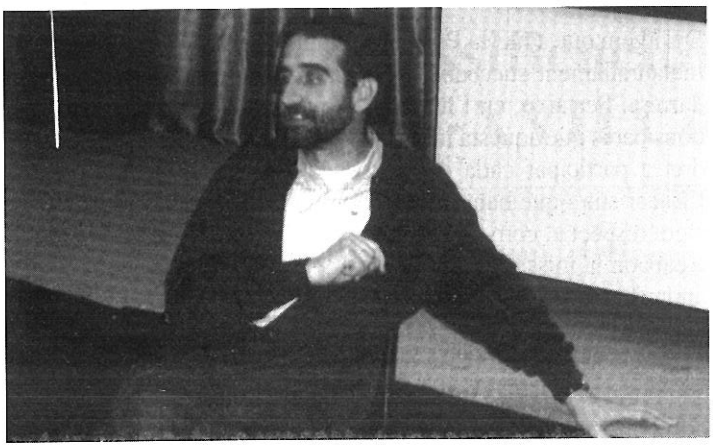
Acabada la missa, les campanes repicaren alegrement anunciant als quatre vents la joia que omplia els cor dels petits neocombregants i de tots aquells que els acompanyàvem. Per molts anys!

La Setmana Cultural del 2000
en imatges

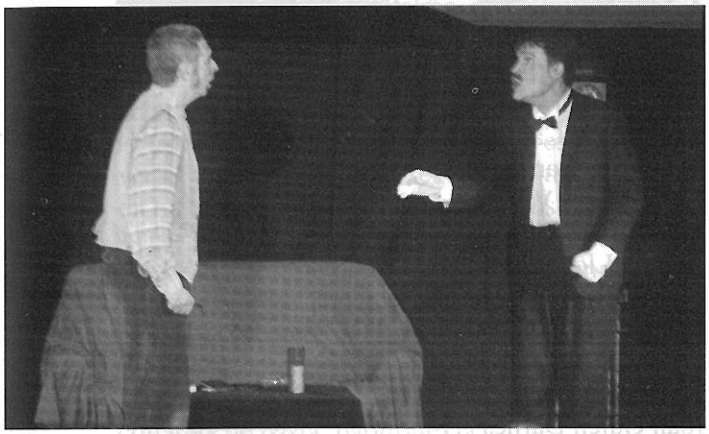
La Setmana Cultural, l'inici de la qual va tenir lloc el 24 d'abril, coincidint amb el Dilluns de Pasqua, va començar amb la caminada popular. El grup que hi va participar es va trobar a les 9 del matí davant de l'Ajuntament, lloc on està previst iniciar la senyalització del recorregut que es va fer, amb algunes lleugeres variants.

L'endemà, el 25 d'abril, en Ramon Valero, psicòleg responsable del Departament de Prevenció de la Fundació Teresa Ferrer, ens va oferir una conferència sobre les drogues amb el títol "De les drogues parlem-ne". Va iniciar la xerrada amb el concepte de droga, de com la defineix l'OMS, i després, d'una manera molt entenedora, ens va parlar de: el procés de la drogodependència, les condicions d'inici en el consum de drogues i els factors més rellevants, la classificació: depressores, estimulants, pertorbadores, els seus efectes, la detecció del seu consum i, finalment, recursos d'assessorament i tractament. Durant la conferència, Ramon Valero va mostrar als assistents diferents tipus de drogues.

El dimecres va tenir lloc el concurs de pastissos i el jurat va decidir repartir els següents guardons: premi a la gustació: Roser Bonmatí, amb un pastís de sara; premi a l'elaboració: Rosa Català, amb un pastís de quatre gustacions; i premi a la presentació: Dolors Alsina, amb un pastís tatín. Una vegada repartits els premis els participants i acompanyants, van fer una degustació del pastissos. A la fotografia Roser Bonmatí, amb el regidor David Mascort. La recepta de la sara guanyadora del concurs és la següent: Ingredients: 1/4 d'ametlla laminada, 1/4 de mantega, 50 grams de sucre lustre, 1 sobre de cafè, 2 ó 3 rovells d'ou, 1 pa de pessic. Elaboració: La mantega, el sucre, el cafè i els rovells d'ous ben treballats. Es talla el pa de pessic a làmines i es fan capes de la crema de mantega, al final es cobreix els costats i el cim, després s'hi afegeix l'ametlla torrada.

El dia 27 d'abril hi va haver la conferència "L'autoestima dels pares i dels fills", a càrrec de Xavier Besalú, professor de la Facultat de Ciències de l'Educació de la UdG. En Xavier va comentar que la persona que no té autoestima té poca confiança amb ell mateix, no busca riscos. L'autoestima més que res és un problema mental. Per això es important treballar-la també des de l'escola, a Educació Infantil, a Primària i a Secundària. A casa s'ha de dedicar un temps als fills, algun adult ha d'estar per ells i ha d'ésser un espai agradable, tant per al nen com per al pare o la mare, ha d'ésser complet. És una qüestió d'amor, d'estimació i no en via verbal, s'ha de notar. Va finalitzar la conferència dient que s'ha de construir

una identitat, que es la que fa ser diferents els uns dels altres. Un cop acabada la conferència es va passar a un entretingut col·loqui.

El divendres, el grup de teatre local L'olla dels maiquiets va tornar a interpretar les dues farses d'Anton P. Txèkhov "El prometatge" i "L'os", després de l'èxit obtingut amb les primeres representacions. També hi va haver una gran assistència de públic.

Unes 40 puntaires van assistir a aquesta primera trobada, que es va desenvolupar el dissabte 29 d'abril a la plaça del Perelló de 10 del matí a 2/4 de dues de la tarda, i que va ser seguida amb interès per molts veïns. També al matí i a la mateixa plaça, es va celebrar la simultània d'escacs. Ja a la tarda es va fer "El mercat boig de la joguina", en què els nens i nenes es van intercanviar les seves joguines, i a continuació el grup *Els Barrufets* va oferir una sessió de titelles a la Sala d'Actes de l'Ajuntament.

Activitats de l'Estiu 2000

29 de juny:	Projecció de cinema amb la pel.lícula "Matrix"
6 de juliol:	Audició de sardanes amb la cobla Sa Palomera
13 de juliol:	Projecció de cinema amb la pel.lícula "Astrix i Obelix"
20 de juliol:	Havaneres amb el grup "Quart creixent"
27 de juliol:	Projecció de cinema amb la pel.lícula "Notting Hill"
3 d'agost:	Dances populars a càrec del grup Espigasons
10 d'agost:	Jazz amb el grup "The blues aligetor"
24 d'agost:	Audició de sardanes amb la cocbla Vila de Cassà
31 d'agost:	Rock amb el grup Impacte
7 de setembre:	Projecció de cinema amb la pel·lícula "Una terapia peligrosa"

Nota: Tots els actes es faran a les 10 del vespre a la Plaça del Perelló o a la piscina

Homenatge a la Gent Gran de Vilablareix

Com a cloenda de la Setmana Cultural, el diumenge 30 d'abril, l'Ajuntament de Vilablareix va oferir una Festa d'Homenatge a la Gent Gran del poble.
Els assistents a l'acte es van reunir a les 11 del matí a la plaça del Perelló, des d'on dos autocar els van portar a l'església per assistir a un ofici que va comptar amb l'acompanyament de la coral Amics Cantaires de Celrà.

L'alcalde amb en Narcís Cabarrocas, de 91 anys, i en Joan Molas, de 90 anys, els dos avis de més edat del poble guardonats en la festa

Na Margarida Planas, de 90 anys, l'àvia de més edat de Vilablareix guardonada.

Després de la missa, un altra vegada als autocars, que els van portar fins a Roses, on es va dinar i es van repartir els següents guardons:

A tots els que van assistir a la Festa i havien complert els 80 anys, que, per ordre d'edat, són:
Narcís CabarrocasTió
Joan Molas Cabarrocas
Margarita Planas Bussó
Dolors Huix Vilert
Pilar Simón Dorca
Ramon Llover March
Pilar Vall-llosera Casals
Francesc Frigola Roqueta
Carme Bou Vidal
Rosa Guerra Salarich
Joan Guich Darnés
Joan Serra Bota
Narcís Ferrer Peraferrer
Enriqueta Xifra Vilagran
Enriqueta Mestres Carreras

A tots els matrimonis que celebren les noces d'or l'any 2000, que són:
Narcís Cabarrocas Tió
Carme Bou Vidal

Joan Molas Cabarrocas
Pilar Simón Dorca

Francesc Frigola Roqueta
Enriqueta Mestres Carreras

Ramon Llover March
Maria Clarà Avellanes

Miquel Naspreda Serra
Àngela Roura Carreras

Joan Serra Bota
Concepció Bruns Bertran

Josep Aliu Juandó
Maria Puig Massaneda

Josep Valls Planas
Soledad Vicente Pujadas

Josep Soler Vendrell
Enriqueta Boschdemont Ribot

Tomás Ribas Gelada
Àngela Roura Sánchez

Joan Guich Darnés
Engràcia Devesa Berenguer

Ludoteca les Orenetes

EVA ESCUÍN I MÒNICA GARCIA

Per celebrar les festes de Setmana Santa, del 17 al 22 d'abril, aquest any, a la ludoteca es van fer tres activitats especials:

- **Gran Joc de l'Oca:** els nens/es es varen convertir en fitxes del joc i seguien un taulell gegant on havien de superar diferents proves.
- **La Fira:** consistia en diferents parades on els nens/es havien de desenvolupar el seu enginy. Les parades eren: bàsquet, posar la cua a la vaca, tragaboles, encertar anelles, bitlles, posar el llapis dins l'ampolla i dards.
- **Tallers:** Es van fer tallers de fang, maquillatge, collarets de pasta, papiroflèxia.

Per fer possible totes aquestes activitats es va comptar amb l'ajuda de tres monitors de suport.

Per altra part, coincidint amb la Setmana Cultural, es van organitzar dues activitats:

- La xerrada "L'autoestima dels pares i fills", adreçada als pares.
- Mercat boig de la joguina.

El mercat boig de la joguina consistia en un intercanvi de material lúdic: joguines, jocs, llibres, cromos, etc. El mercat estava obert a tots els nens/es del poble que volguessin participar-hi. Durant tota la setmana es va fer una recollida d'aquest material i així el dissabte 29 d'abril a les 4 de la tarda va començar la bogeria.

Tot i que era el primer any que es feia aquesta activitat va tenir molt bona acollida, ja que s'hi varen inscriure 35 nens/es amb els seus familiars. Vàrem quedar molt satisfets de com va funcionar tot. Esperem i desitgem que hi hagi pròximes edicions i que el nombre d'inscrits sigui superior.

Activitats dels Joves Amics de Vilablareix (JAV)

IMMA BUSQUETS

M'han encomanat un escrit parlant dels JAV, Joves Amics de Vilablareix, que a hores d'ara espero que tot el poble ja ens conegui. Ja sabeu el nostre nom, ara cal saber que, un cop constituïts com a comissió de festes del poble, el que pretenem és preparar diferents activitats per viure-les tots junts, com ara la Festa Major, la Revetlla de Sant Joan, la festa de Sant Menna..., en definitiva, totes les dates assenyalades que vagin sortint al calendari i que sigui tradició de celebrar i tot allò que ens serveixi d'excusa per passar-ho bé amb la gent del poble.

Fins ara l'experiència és curta però molt satisfactòria, ja que hem tingut el plaer de veure com moltes activitats de la Festa Major d'enguany eren viscudes per un bon grapat de persones; creiem que la gent s'ho ha passat bé, que de fet és el que ens importa.

De ben segur que hi ha crítiques perquè és evident que tot no es pot fer al gust de tothom, però és molta la gent que ens ha felicitat i això ens encoratja a seguir preparant coses.

Cal, des d'aquí, agrair a tots els col·laboradors la seva aportació i també expressar el nostre agraïment a l'Ajuntament pel suport, l'ajut i tot el que ha fet pels JAV en la preparació de la Festa Major.

Actualment estem treballant en una activitat que quan llegiu aquest escrit ja s'haurà celebrat: la Revetlla de Sant Joan; farem una foguera amb les deixalles que es puguin cremar, deixalles que traurem del riu (tot allò que surti de netejar-lo) o bé que haurà portat la gent de casa. També hi haurà sopar i, evidentment, coca i cava. Per acabar, ball per a tothom amb el conjunt Trifàssic, que ho fan la mar de bé.

Doncs, de moment, això és tot; espero que tingueu una visió més propera de qui som, què fem i què volem.

Us convido a participar de totes les activitats que us preparem. Fins a la pròxima!

I Concurs de fotografia trofeu "La Torratxa"

El jurat del I Concurs de fotografia trofeu "La Torratxa" -format per Secondí Roca (AFIC), de l'Agrupació Fotogràfica de Viladecans; Josep Guiolà, de la Secció Fotogràfica Centre d'Arbúcies; i Jaume Escalé, vicepresident de l'Agrupació Fotogràfica de Blanes- es va reunir el passat diumenge 7 de maig a Can Gri i després de les seves deliberacions va atorgar els següents premis:

Tema lliure	
1r Classificat	Joan Rebollar Segalés, de Martorelles.
2n Classificat	Quim Botei, de Calella.
3r Classificat	Josep Camps Auledas, d'Arbúcies.
Accèssits locals:	Carme Valls Boschdemont, Antoni Casals Bonfill i Dolors Alsina Figueras.
Tema Vilablareix	
1r Classificat	Jordi Martos Tomàs, de Girona.
2n Classificat	Josep Camps Auledas, d'Arbúcies.
3r Classificat	Gil Grabulosa Feixas, de Salt.
Accèssits locals:	Antoni Casals Bonfill i Josep Daniel Geli.

Els premis es van repartir el diumenge 14 de maig a la mateixa sala de Can Gri, on van estar exposades un centenar de les 170 fotografies que es van presentar al concurs.

Un centenar de les 170 fotografies que es van presentar al concurs es van exposar a la sala de Can Gri.

Trobada popular de l'Associació de Veïns de Vilablareix

Els participants a la Trobada, que es va fer darrere de la piscina, van portar de casa seva la taula, les cadires, els plats i els coberts.

El passat 14 de maig es va celebrar la IV Trobada popular de l'Associació de Veïns de Vilablareix, que es va fer coincidir amb el primer cap de setmana de la Festa Major.

Com cada any, la Trobada es va fer darrere de la piscina i els participants van haver de portar de casa seva la taula, les cadires, els plats i els coberts.

De la tradicional arrossada, enguany es va passar a una fideuà, acompanyada de peix fregit, que van preparar amb molta cura un grup de cuiners de Roses.

Una vegada acabat el dinar es va poder anar als actes de Festa Major, organitzats pels Joves Amics de Vilablareix (JAV), que es feien a la plaça. En primer lloc hi va haver l'actuació de la colla castellera Els Marrecs de Salt i a continuació, amb la plaça plena, el grup Terra Endins va fer un concert d'havaneres. També hi va haver l'elecció de l'hereu i la pubilla.

El grup de cuiners de Roses que va preparar la fideuà.

Vilablareix acull el 32è Campionat d'Arada de les comarques gironines

El passat diumenge 7 de maig es va celebrar a la finca Can Gruart de Vilablareix el 32è Campionat d'Arada de les comarques gironines, organitzat per l'Associació de Llauradors Professionals i l'Ajuntament de Vilablareix.

L'edició de l'any 2000 d'aquest campionat es va desenvolupar en les modalitats de:

- Arada fixa de 2 ó 3 regues
- Arada reversible de 2 ó 3 regues
- Arada reversible de més de tres regues

Van formar part del jurat els veïns de Vilablareix Narcís Molas i Joaquim Jordà.

El 32è Campionat d'Arada es va disputar a la finca de Can Gruart.

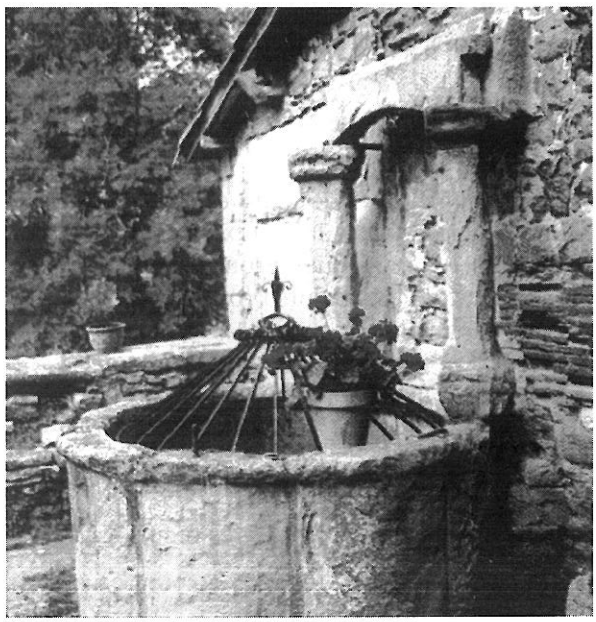

El Lluçanès

PEP COLLELLLDEMONT

Seria, sens dubte, una comarca si el nombre d'habitants fos més gran i la capital, Prats, es trobés situada en mig d'aquest «tascó posat entre la plana de Vic a llevant i la comarca de Berga a ponent», com definia Josep Pla aquest antic territori.
Poques comarques catalanes tenen un terreny tan ben definit com el Lluçanès, amb una forma de ser i pensar molt semblant, amb una economia concretada en l'agricultura, la ramaderia i en algunes indústries tèxtils. L'historiador Antoni Pladevall defineix el Lluçanès com «una gran plataforma estructural inclinada des del seu extrem septentrional, en contacte amb el Ripollès i Prepirineu, vers el sud i sudoest, per on s'escolen els seus rius principals, les rieres del Lluçanès i Gavarresa».

Com s'hi arriba?

De carreteres per anar al Lluçanès no en manquen. Ara, però, n'hi ha una que destaca per damunt de totes les altres, l'Eix Transversal, que passa per Vic i continua cap a Manresa, fins arribar al sud del Lluçanès, des d'on hom es podrà traslladar a qualsevol poble de la subcomarca amb poc temps. Una altra és la que surt de Vic i va fins a la capital, Prats, i continua cap a Gironella i Berga. Una altra és la que des de Gurb, al costat de Vic, s'enfila cap a Sant Bartomeu del Grau i arriba fins a Perafita. Per la part nord hi ha una carretera que surt de Sant Hipòlit de Voltregà i va a Sant Agustí de Lluçanès i continua fins a Alpens. Seguint, doncs, l'Eix podem dir que hom es troba al bell mig del Lluçanès amb una hora i mitja sense córrer massa.
Com és lògic, no tenim espai per explicar tot el que es pot visitar del Lluçanès, però puc assegurar

que és un indret meravellós per passar-hi un cap de setmana. Hi ha alguns hotels i també cases rurals molt ben condicionades. En puc donar fe perquè n'he visitat algunes.

Lluçà

Avui parlarem de Lluçà, un municipi molt gran en territori però amb pocs habitants, on hi ha el castell que ha donat nom a la contrada i un simpàtic monestir, que només per veure'l ja val la pena desplaçar-s'hi.
Fent referència a aquest monestir romànic, en Pla escribia: «El país no sap pas el que té». Cal dir d'entrada, per fer justícia, que hi ha hagut una persona, el rector mossèn Àngel Bach, que ha esmerçat hores i hores de la seva vida per restaurar i conservar l'església, les pintures i el claustre.
L'església actual és de finals del segle XII i pertanyia a una comunitat de canonges de Sant Agustí.
La imatge actual és una reproducció de l'antiga, romànica, feta amb tanta cura per l'escultor de Bellaterra Emili Colom que qualsevol es podria creure que és la original.
El que més em va cridar l'atenció va ser el petit claustre, que podríem dir que és com el de Ripoll però en miniatura. I de fet, només veient els capitells hom es trasllada immediatament al monestir de la capital del Ripollès. És molt petitó, però era suficient pel nombre de canonges que hi vivien, que no van passar mai de deu.
També mereixen una atenció especial les pintures que veiem exposades en unes sales del monestir, molt ben restaurades. Són unes pintures al fresc, que marquen l'època de transició de la pintura romànica al fresc a la pintura gòtica sobre taula. Es van trobar al sotacor, cobertes de pintura. El 1961 es van arrancar i es van fixar sobre uns requadres de tela i es va exposar a Madrid i a Barcelona abans de retornar al seu lloc d'origen.

El castell

Cal pujar al castell per fer-nos una idea del municipi i del Lluçanès. És, sens dubte, el lloc més emblemàtic de la comarca. S'hi pot arribar fàcilment a peu, tot i que també hi pugen els cotxes normals. Però no és aconsellable. Val la pena caminar una mica per reviure més intensament altres temps i altres formes de viure.
Les restes actuals del castell pertanyen als finals del segle XIII i principis del XIV. Des d'aquest castell els senyors de Lluçà contemplaven les seves propietats i es dedicaven a polemitzar amb el rei, el bisbe de Vic o amb l'abat de Ripoll, ja que no tenien altra feina.
Sota del castell hi ha la capella, que és un dels millors i escassos models d'església romànica rotonda de Catalunya. Se'n conserven sis de sencers i tres de mutilades, segons l'historiador Antoni Pladevall. En els darrers anys ha estat magníficament restaurada gràcies a la inquietud de la gent del municipi i alguns ajuts oficials.